

Nr 44.

Av herr Trygger m. fl., angående pension åt första kammarens sekreterare f. d. kanslirådet A. W. von Krusenstjerna.

På grund av särskilda motioner vid 1913 års riksdag beslöt riksdagen att till vice häradshövdingen John Magnus Stuart, som då under fyrtio år varit anställd i riksdagens tjänst, finge från och med 1914 års ingång från riksgäldskontoret utgå under hans återstående livstid en årlig pension av 4,000 kronor, och likaså beviljade 1920 års riksdag åt föreståndaren för riksdagens tryckeriexpedition J. P. Velander, som sedan år 1891 tjänstgjort vid expeditionen, en årlig pension å 4,000 kronor att utgå från och med den 1 januari 1921.

Ett liknande fall föreligger nu åter, då de skäl, som legat till grund för riksdagens beslut i ovan omnämnda fall kunna med ökad styrka göras gällande. F. d. kanslirådet Adolf Wilhelm von Krusenstjerna, som jämväl under innevarande års riksdag tjänstgör såsom första kammarens sekreterare, uppnår den 17 juni 1921 sjuttio års ålder; och ehuru hans för denna ålder relativt goda hälsotillstånd och obrutna kroppskrafter kunna ingiva förhoppningar om att han ännu ett eller annat år skall kunna kvarstå vid sin ansvarsfulla och krävande befattning i riksdagens tjänst, har det likväl synts oss vara en skyldig gärd av tacksamhet för hans enastående långvariga och allmänt erkända arbete i riksdagens tjänst, om redan nu tillförsäkrades honom rätt att, därest svikande kroppskrafter skulle förhindra honom att återtaga det krävande uppdraget att vara kammarens sekreterare, komma i åtnjutande av pensionsförmåner, som kunde i någon mån ersätta de med sekreteraruppdraget förenade inkomster.

I avseende å längden av den tid, varunder von Krusenstjerna varit i

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 3 saml. 16 häft. (Nr 44—47.) 1

riksdagens tjänst, torde man utan fara för misstag kunna säga, att han icke uppnås av någon. År 1875 inträdde han i första kammarens kansli för att redan år 1881 utses till kammarens sekreterare, en befattning, som han sedan innehaft under alla sedan dess sammanträdande lagtima och urtima riksdagar. Om det sätt, varpå han utfört detta honom alltsedan år 1894 utan ansökning erbjudna uppdrag, torde icke finnas mer än ett omdöme. Den utomordentliga skickligheten, det aldrig svikande nitet och den sakkunskap om praxis i riksdagsärendens behandling, som gjort honom till en verklig auktoritet icke blott för den kammare, där han haft sin egentliga verksamhet, utan för hela riksdagen, äro allt för väl kända för att härom skulle behöva vidlyftigare ordas. Det bör dock kanske också omnämnas — såsom måhända för riksdagens ledamöter mindre bekant — att von Krusenstjerna alltsedan år 1893 varit sekreterare vid alla från och med nämnda år sammanträdande kyrkomöten.

På grund av det anförda hemställa vi,

att riksdagen må besluta att till f. d. kanslirådet Adolf Wilhelm von Krusenstjerna må från och med ingången av kalenderåret näst efter det, varunder han sista gången tjänstgör såsom första kammarens sekreterare, från riksgäldskontoret under hans återstående livstid utgå en pension å 4,000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1921.

Ernst Trygger.

Olof Olsson.

S. H. Kvarnzelius.

Joh. Johansson

i Kälkebo.
